

KÖNYVAJÁNLÓ

A magyar múlt titkai iránt érdeklődő olvasó III. Béla Árpád-házi királyunk történelmileg hiteles életregényét tartja kezében.

A XII. század második fele az ő uralkodásának köszönhetően a magyar történelem egyik legsikeresebb szakasza volt. Béla ifjú éveit a gazdag és hatalmas Konstantinápolyban töltötte, az itt szerzett tapasztalatainak, valamint a tehetségének köszönhetően a magyar trónra kerülve sikerült felvirágoztatnia hazánk gazdaságát és kultúráját. Ebben az időben vált Magyarország Európa egyik leggazdagabb országává.

A történelemkönyvekből jól ismerjük a sikereit, e regényből viszont az is kiderül, hogy a győzelemig milyen küzdelmes és igencsak kalandos út várt rá."

Előszó

Azért írtam ezt a regényt, mert bár III. Bélát a történészek az Árpád-ház egyik legnagyobb formátumú királyának tartják, ennek ellenére a köztudatunkban még sincs a megfelelő helyen. Amikor beszélgetek emberekkel, ismerősökkel, többségüknek fogalma sincs, ki volt III. Béla. Pedig neki köszönhetően a XII. század végére Magyarország Európa egyik leggazdagabb országává vált, az ország határait kiterjesztette a Balkánra, a magyar műveltség alapjait ő tette le, létrehozta a kancelláriát, a tehetséges fiatalokat nyugati egyetemeken taníttatta. Az ő udvarában élt és dolgozott P. Magister, azaz Anonymus, aki az ő megrendelésére készítette el a magyarok első krónikáját, a Gesta Hungarorumot.

III. Béla nevéhez köthető László királyunk szentté avatása, mivel a pápánál ő járta ki ezt.

Utódai közül több szentet és boldoggá avatott embert találunk: Unokája Szent Erzsébet és Szent Ágnes, dédunokája Szent Margit, Szent Kinga, Boldog Jolán. Fia II. András, akinek nevéhez kötődik az Aranybulla, Magyarország első alkotmánya, ami Európában a második alkotmány. Unokája IV. Béla a második honalapító.

Utódairól számtalan regényben megemlékeztek, de Őt mintha elfelejtette volna az utókor irodalma. Jelentek meg róla regények, de ahogy róla se sokat tudunk, a róla készült művek is a feledés homályába kerültek.

III. Bélának nem csak a történelmi jelentősége érdekelt, hanem az élete is. Történelmi igazságérzetem mellett azt is fontosnak tartottam, hogy III. Béla élete tán valamennyi Árpád-házi királyunk közül a legkalandosabb volt.

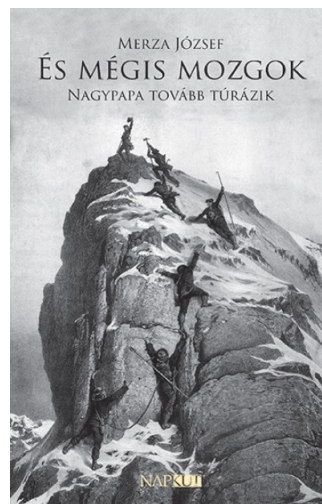
A történelemkönyvekből jól ismerjük a sikereit, e regényből viszont az is kiderül, hogy a győzelemig milyen küzdelmes és igencsak kalandos út várt rá.

A könyv elérhető: [NewLine \(newlinekiado.hu\)](http://NewLine(newlinekiado.hu))

KÁLLAY KOTÁSZ ZOLTÁN

KÖNYVAJÁNLÓ

Az ezredfordulót néhány álmosan nyújtózó esztendővel már meghaladtuk, amikor egy tavaszi napon túl korán ébredtem, és ha már így alakult, felkerekedtem, hogy friss, kemence meleg pékárut zsákmányoljak reggelire.

A Keleti pályaudvar hajnali szürkületében a vadászmező, akarom mondani, pékség felé lopakodtam, amikor ismerős alak bukkant fel előttem. Többször megdörzsöltem a

szemem, az észlelés azonban nem változott: ő az, a matematikus, könyvtáros, tanár, szakfordító, szolgálatmegtagadó, lelki vezető... Akivel eddig szinte mindig csak a Reáltanoda utcai kutatóintézet könyvtárának villany világította labirintusában találkoztam, amint a polcok közötti másfél méteres szakaszokon cirkál... A turista. Mert a mozgásán és felszereltségén egyértelműen látszott, hogy nem hirtelen ötlet lódította útnak, hanem rutinszerű tevékenység végzésére indul. Közel húszéves ismeretség után tudtam meg, hogy Merza József szakmai berkekben jól ismert teljesítménytúrázó, és írói munkássága felőleli túráinak elmesélését is. Milyen szerencsés vagyok, gondoltam, hogy ismerhetek egy embert, aki a reáliák

Csendes-óceánja mellett legalább olyan otthonos a humán beltengerekben, aki a lelki kérdések aggályos boncolása (megszenvéde) mellett, lám, a testét is próbatételek elé állítja, aki a próbatételek előtt és után (és közben!), lám, oda tudja magát adni az élet örömeinek - milyen gyakran ismétlődik MJ beszámolóiban a szófordulat, "és élveztem az életet"! -, és aki a nehézségek-kellemetlenségek és boldog pillanatok széles amplitúdójának bejárása közepette is figyelmes segítője az oldalán caplató társaknak. A túrós táská hamarabb fogyjon el, mintsem kihűl... Igen, mindannyian úton vagyunk, szeretnénk teljesíteni egy általunk vagy mások által kitűzött távot - az időjárásról ne beszéljünk, és ne felejtjük el élvezni az életet!

HABOS LÁSZLÓ

VERSEK

Séta napfényben

Idő van! – kiáltja börtönőr,
s nyikorogó acélajtók nyílnak.
Félreáll az idő szótlán,
s feketeruhás rabok lépnek sorban
koromfeketén arany fénybe,
s a magányos betonudvar befogadja
áldozatait a vasszigornak,
s napfényölelésben lelkek zokognak.

az jutott...

nyílt acélajtó s bedobták
a mosodából hozott

megtisztított rabruhát
gyorsan szétkapkodták
rabló kezek
s az jutott ami a padlón maradt
a nadrág kicsi a kabát meg nagy
nem szólhatok elítélt vagyok
a nadrágon nincsen gomb
a kabát pedig foltozott
így kell beállnom a sorba
de nem bánom
mosolyogva lépek vezényszóra
hiszen még tiszta vagyok
csak ne kerüljön rám
olyan kosz
mely börtönmosodában
sem tisztítható

szabadulás

kinyílt kapuja a börtönnek
és szabadságra vágyó lelkem sietett
de nem láttam kékebbnek a felhőtlen eget
és nem nyeltem le nehéz könnyeket
csupán
egy láthatatlan bilincs kattant
imára kulcsolt kezemre

Szabadság...

ma tükörbe néz a talár
– mit jelent a szabadság
neked
nekem
s mit a végtelennek
a válasz mélyen ott van elrejtve
benned
bennem
s a mennyei szótlanságban
a bűnbánó sóhajtásban
a kettétört belső csendben
a marokba zárt végtelenben
mivel
minden lépésemet hittel...
én szabad voltam ott
börtöncellám falai között
de szabadon is rab vagyok
ég és föld között

a keresztre szegezettől ígéren
– öröklétre ítélve

X-X-X-X